

Čís. 11274.

Při exekuci na výnos kinematografického podniku jeho zabavením a vnucenou správou, jest v exekučním návrhu uvést, zda podnik patří povinnému jako licenciátu či zda povinný jest jen zástupcem licenciáta. Nestačí, navržena-li exekuce proti povinnému jako »majiteli biografu« zabavením »živnosti«, t. j. provozu biografu.

(Rozh. ze dne 18. prosince 1931, R I 1018/31.)

Jde o tytéž strany, jako v čís. sb. 11.271. Soud první stolice povolil zajišťovací exekuci zabavením provozu biografu A. a jeho vnucenou správou. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Na kinematografické podniky může, hledíc k ustanovení § 9 min. nař. z 18. září 1912 čís. 191 ř. zák. a § 24 živn. ř. vedena býti exekuce jen vnucenou správou, nikoliv také vnuceným propachtováním, a zahazuje se exekuce ta zabavením nároku (Neumannův komentář k ex. ř., III. vydání, str. 1062, rozh. nejv. s. čís. 5421 a 7151 sb. Gl. U. nový sled). Soud povolující exekuci ovšem povolí jen zabavení a vydá zákaz uvedený v § 331 ex. ř., by se dlužník zdržel jakéhokoliv nakládání právem, kdežto rozhodnutí o způsobu zpeněžení jest vyhraženo exekučnímu soudu, po slyšení dlužníka a všech věřitelů, v jichž prospěch se zabavení stalo. Podnik kinematografický má býti provozován osobně a nejvýše jest přípustno ustanovit zástupce (obchodvedoucího) s úředním schválením; získala-li licenci osoba právnická, nemohla by oprávnění jí udělené vykonávat jinak než zástupcem, i tu však zůstává majitelem licence podnikatel. Podle § 54 čís. 3 ex. ř. jest povinností vynáhajícího věřitele, by v exekučním návrhu učinil všechny údaje, které podle povahy případu jsou v zájmu vedení exekuce důležité pro nastávající rozhodnutí soudu povolujícího exekuci nebo soudu exekučního. Poněvadž exekuce zabavením kinematografické živnosti mohla by býti povolena jen, je-li jejím majitelem strana povinná (srov. § 9 ex. ř.), mělo býti v návrhu uvedeno, zda má licenci strana povinná, či někdo jiný (stěžovatel tvrdí, že majitelem licence biografu A. jest spolek L. a že tento spolek jest v katastru licencí zemského úřadu jako majitel licence zapsán), pokud se týče zda jest strana povinná jen zástupcem (obchodvedoucím) majitele licence. V případě posléze uvedeném mohla by exekuce proti němu býti vedena jen na majetková práva, která proň vyplývají ze služební smlouvy s majitelem licence, t. j. na nároky na odměnu za práce a výlohy konané ve funkci zástupce majitele licence. Ježto návrh exekuční nepodává v tom směru potřebné objasnění a hledíc k ustanovení § 55 druhý odstavec ex. ř. jest zjišťování rozhodných okolností skutkových před povolením exekuce nepřípustné, nezbylo než exekuční návrh zamítnouti. Nelze tvrditi, že otázka shora uvedená jest pro povolení exekuce vedlejší, neboť jest míti na paměti nař. min. vnitra z 18. září 1912 čís. 191 ř. zák., § 5/2 a § 9/2, takže musí býti již při povolení exekuce z návrhu zřejmo, zda jest dlužník majitelem licence či jen jeho zástupcem.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Dovolací rekurentka sama v dovolacím rekursu uvádí, že její z a j i š-
ť o v a c í exekuce směřovala proti povinnému jako majiteli biografu a že
nebylo nic jiného navrženo, než »zabavení jeho živnosti, nikterak licence,
t. j. provozu biografu A.« Dovolací rekurentka tudíž sama přiznává, že
nemínila navrhnouti zabavení kinematografického podniku (podniku pro-
vozování veřejných představení pomocí kinematografu), jehož majitelem
může být jen ten, komu bylo uděleno oprávnění k provozu podle § 1 min.
nař. ze dne 18. září 1912, čís. 191 ř. zák. Ale při nejmenším nebylo
jasno již z exekučního návrhu, zda návrhem má být postiženo právo po-
vinného jako majitele podniku a licence, či jeho právo jako pouhého zá-
stupce majitele. Není potřebí zabývat se tím, zda oprávnění zástupcovo
z případné smlouvy služební nebo z jiné smlouvy o zastoupení s ma-
jitelem biografu jest přenosné a zda by mohlo být předmětem exekuce,
neboť návrh exekuční nemá údaje předepsané v § 54 čís. 3. ex. ř. Tento
§ předpisuje, by návrh označoval kromě exekučních prostředků ony části
majetku, na něž má být vedena exekuce, dále místo, kde části ty jsou,
a konečně co podle povahy případu jest důležité pro nařízení, jež soud
povolující nebo exekuční má vydati pro vedení exekuce. Při vedení exe-
kuce na výnos kinematografického podniku zabavením a vnucenou sprá-
vou jest potřebí uvést v návrhu, zda podnik patří povinnému jako licen-
ciátu, či zda povinný jest jen zástupcem, což bývá velmi častým zjevem.
Toho jest potřebí proto, že exekuční soud musí přesně vědět, zda před-
mětem jest sám podnik licenciáta, či jen nárok jeho zástupce, a jaké
právo tohoto zástupce má být exekucí postiženo. Soud exekuci povolující
potřebuje tyto údaje proto, by mohl posoudit nejen zabavitelnost práva,
nýbrž i také vhodnost navržených exekučních prostředků. Při nejasnosti
návrhu, jako jest v souzeném případě, kde bylo navrženo »zabavení
živnosti, t. j. provozu biografu« vzniká pochybnost, jaké oprávnění po-
vinného má být exekucí postiženo, jak si bude exekuční soud musiti po-
čínati a co bude předmětem zabavení a vnucené správy, zda sám podnik
s licenci, či práva zástupcova a jaká. Slovo »živnost« použité v návrhu
a slovo, které mělo ono slovo vysvětliti dodatkem »t. j. provoz«, jež však
spíše význam slova zatemnilo a znejasnilo, vzbuzují právě pochybnost,
zda se míní oprávnění majitele licence, či oprávnění jeho zástupce. Vy-
světlení tu nepodává ani to, že stěžovatelka označila povinného jako
»majitele biografu« protože tímto označením se může míniti obojí a sama
stěžovatelka mu rozumí tak, že jde o oprávnění zástupcovo, ale navrhuje
přesto vnucenou správu provozu biografu a zdá se tím naznačovati
exekuci, již má na mysli § 9 ministerského nařízení ze dne 18. září 1912
čís. 191 ř. zák. proti majiteli licence, ježto sama blíže neuvádí, jaká
práva má povinný jako zástupce a jaká tedy vlastně práva chce exekucí
postižnouti. Proto rekursní soud právem zamítl exekuční návrh jako ne-
dostatečný podle § 54 čís. 3 ex. ř.

Čís. 11275.

Pojišťovací smlouva.

Projev pojistitele o jednostranném odstupu od smlouvy, an pojistník
byl v prodlení s placením první premie, stává se účinným teprve, až